

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning.

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 3

Utgitt 11 januar.

1919

1918

Kongelig resolusjon

20 desbr.

av 20 desember.

1. I medhold av lov av 14 desember 1917 om vassdragreguleringer tillates det Hosanger, Haus og Hamre kommunale kraftverk å foreta regulering av Herlandsvassdraget i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 desember 1918 inntatte betingelser.
2. Der fastsettes som gjeldende inntil videre reglement for manøvrering av de ovenfor nevnte reguleringsanlegg overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 desember 1918 inntatte utkast.

3. — — — — —

Det i post 2 omhandlede reglement er sålydende:

Reglement for manøvrering av reguleringsindretningene for Storevatn og Løtvedtvatn i Herlandsvassdraget.

1. Storevatn kan demmes til kote 153,0 og dette samt Løtvedtvatn kan senkes til kote 141,0.
2. Vannslipningen foregår efter kraftanleggets behov, dog således at de hittidige flømvannføringer i vassdraget såvidt mulig ikke forhøies. Heller ikke må den tidligere lav vannføring forminskes til skade for andres rettigheter.
3. De tillatte opdemningshøider og de tillatte tapningsgrenser skal betegnes ved faste og tydelige merker.
4. Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement. Damvokterens bolig skal ligge i umiddelbar nærhet av reguleringsindretningene og være forsynt med telefon.
5. Damvokteren har å påse, at flomløpene ikke hindres av is e. l., samt at reguleringsindretningene forøvrig til enhver tid er i god stand.

- 20 desbr. 6. Damvokteren har å føre protokoll over laveste vannstander samt observere og notere, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragdirektøren.
7. Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.
8. Endringer i dette reglement kan alene foretas av Kongen, efterat de interesserte har hat anledning til å uttale sig.

1919

4 janr.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 4 januar,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14. desember s. a., jfr. kongelig resolusjon av 19. april 1918, bestemmes:

1. Det er inntil videre forbudt hoteller, kafeer, restauranter, herunder ogsaa dampskibsrestauranter, spiseforretninger og enhver annen forretning, som serverer mat mot godtgjørelse, på ukedagene tirsdag, torsdag og lørdag å servere retter, som er tillaget av kjøtt eller fleisk.
2. Statens Rationeringsdirektorat bemyndiges til å utferdige de nærmere regler, som anses nødvendige til disse bestemmelsers gjennomførelse, samt til i særlige tilfeller å dispensere fra bestemmelsene.
3. Det pålegges de i punkt 1 nevnte bedrifter efter hvert å innsende til stedets provianteringsråd (kontrollnevnden) et eksemplar av den eller de spisesedler, som har været benyttet de dager, da kjøtt og fleisk ikke må serveres.
4. Overtredelse av disse bestemmelser eller av de i medhold av dem utferdigede nærmere regler straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller med begge disse straffer, jfr. § 8 i forannevnte lov.
5. Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 7 januar 1919. Fra samme tid opheves bestemmelsene i departementets skrivelse av 30 april 1918 om fastsettelse av kjøttløse dager for hoteller, kafeer m. v.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

7 janr.

av 7 januar,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. a. om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 19 april 1918, bestemmes:

I. Det er inntil videre forbudt grossister og engrosforretninger å selge salt kjøtt eller saltflesk, som er innført fra utlandet, med mindre salget skjer i henhold til anvisninger utstedt av et provianteringsråd eller en amtsprovisiantering eller der på annen måte er gitt særskilt tillatelse til salg.

II. Det er likeledes inntil videre forbudt industrielle og håndverksmessige bedrifter samt detaljister og andre forretninger, som anvender i egen bedrift eller selger importert kjøtt eller flesk, å erverve sådan vare uten i henhold til anvisning utferdiget av et provianteringsråd eller en amtsprovisiantering eller i henhold til annen særskilt utferdiget tillatelse for kjøp.

III. Salg av sådan vare som i punkt I nevnt fra detaljhandler eller annen forretning eller fra industrielle og håndverksmessige bedrifter må inntil videre bare foregå i overensstemmelse med de regler, som fastsettes av rationeringsmyndighetene.

IV. Statens Rationeringsdirektorat bemyndiges til å utferdige de nærmere regler, som anses nødvendige til gjennomførelse av disse bestemmelser samt i særlige tilfeller å dispensere fra dem.

V. Enhver er forpliktet til å meddele de oppgaver og opplysninger, som av hensyn til bestemmelsene forlanges avgitt.

VI. Overtredelse av disse bestemmelser og av de i medhold av dem utferdigede regler og forskrifter straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller med begge disse straffer.

Består overtredelsen i undlatelse av å avgi oppgaver eller i avgivelse av uriktig eller ufullstendig oppgave over forråd av vare, kan vedkommende vareforråd ved dom inndras hos den skyldige eller den, på hvis vegne han har handlet.

VII. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

7 janr.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 7 januar,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. angående foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 19 april 1918, bestemmes:

- I. Fra et tidspunkt, som bestemmes av Statens Rationeringsdirektorat, og i overensstemmelse med regler utferdiget av dette, blir der å gjennomføre rationering av forbruket av poteter innen de provianteringsråds områder, hvor en sådan foranstaltning finnes påkrevet.
- II. Rationens størrelse, som ikke må overstige et kvantum av 3 kg. pr. person pr. uke, fastsettes av Rationeringsdirektoratet efter den oversikt, som til enhver tid has over de forhåndenværende forråd og påregnelige tilførsler.
- III. Enhver er forpliktet til å avgi de opgaver, som måtte forlanges av hensyn til bestemmelsenes gjennomførelse.
- IV. Overtredelse av de bestemmelser, som utferdiges i medhold herav, straffes efter § 8 i ovenanførte lov av 14. mai 1917 med tilleggslov av 14. desember s. å.
- V. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

7 janr.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 7 januar,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. a., jfr. kongelig resolusjon av 19 april 1918, bestemmes:

- I. Den i departementets skrivelse av 12 august 1918, jfr. skrivelse av 20 april s. å., fastsatte ration av te for h o i e s inntil videre til 75 gram pr. person pr. uke, dog således at teration bare tilstås mot et forholdsvis fradrag i den tildelte kafferation. Barn, som ikke tildeles kafferation, tilstås heller ikke ration av te.
- II. Denne bestemmelse trer i kraft fra og med 27 januar 1919.

10 janr.

Kongelig resolusjon

av 10 januar.

I henhold til lov inneholdende adskillige bestemmelser om politivesenet i Kristiania av 26 mai 1866 meddeles stadfe-

stelse på en av Kristiania bystyre den 4 og 31 oktober 1918 10 janr. vedtatt beslutning om forandring i § 46 punkterne 2 og 3 i de ved kongelig resolusjon av 10 januar 1874, jfr. kongelig resolusjon av 3 september 1909, stadfestede politivedtekter for Kristiania.

Efter beslutningen skal § 46 i politivedtektene i sin helhet lyde således:

»Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdes ute i løpetiden.
2. Å la hunder løpe ute fra kl. 11 aften til kl. 7 morgen, når de ikke ledsager nogen.
3. Å la hunder gå løse på offentlig sted (jfr. straffelovens § 7, 1ste ledd) innen byen i tiden fra og med 1 april til og med 31 oktober.
4. Å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd, hvorpå eierens navn og adresse tydelig og fullstendig er anført.

Kongelig resolusjon

10 janr.

av 10 januar.

I medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Hølla herred, Telemark fylke, i møte den 22 juni 1918 besluttete skogbrandsregler for herredet —, dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er sålydende:

§ 1. Herredet inndeles i følgende brandroder: 1. Eidsbygdens skolekrets. 2. Heisholt. 3. Berget og Verkets. 4. Sagbrukets. 5. Sannes. 6. Fæhn. 7. Kolstad. 8. Roa. 9. Ytre Valebø og 10. Øvre Valebø skolekretser.

§ 2. For hver brandrode velger herredsstyret en brandmester med varamann. Tjenestetiden er tre år, og da kan de nekte å motta gjenvalg i likeså lang tid som den, i hvilken de har fungert.

Skulde de vise sig uvillige eller forsømmelige i sine plikter, kan herredsstyret velge andre i stedet. Brandmestrene med varamenn må ikke begge samtidig forlate distriktet i månedene mai—september uten å sørge for stedfortreder godkjent av ordføreren.

§ 3. Det påhviler brandmesteren og varamannen å påse, at bestemmelsene i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, kfr. lov av 27 juli 1896, blir overholdt.

10 janr. Så snart han får rede på, at skogbrand er utbrutt, skal han så snart som mulig tilsi den nødvendige folkehjelp. Fin der han det påkrevet, kan de nærmeste brandmestre budsendes eller tilkalles for også å få deres mannskap til hjelp. I så tilfelle fører brandmesteren i den rode, hvor ilden er utbrutt, overledelsen av slukningsarbeidet. Den eller de, som ikke etterkommer påbudet, kan brandmesteren anmelde for påtalemyndigheten.

§ 4. Enhver arbeidsfør mann, som er bosatt i herredet, og som ikke er hindret ved lovlig forfall, er pliktig til etter tilsigelse å møte på brandstedet og ta del i slukningsarbeidet. De må ha med sig de nødvendige slukningsredskaper, såsom vannbøtte, øks, spade og hakke for å kunne ta del i arbeidet, som brandmesteren eller varamannen pålegger dem.

§ 5. Mannskap, som er kommet tilstede, må ikke forlate plassen uten brandmesterens tillatelse. Ser ilden ut til å være slukket, tar brandmesteren ut endel pålitelige folk til å holde vakt. Vakt må holdes, til ilden er helt slukket. Vakt hold, som varer lengere enn 24 timer, betales med 5 kr. pr. halvdøgn.

§ 6. Før mannskapet forlater brandstedet, skal brandmesteren, såvidt mulig, søke bragt på det rene ophavet til ildsvåden, dennes utstrekning og skadens størrelse, om nogen uten grunn har forsømt de plikter, som disse bestemmelser påbyr og straks gi herredsstyret utførlig meddelelse.

§ 7. Alle og enhver i herredet, som opdager varme eller mistenkelig røk i skogen, anmodes om uten opphold å melde dette til brandmesteren eller varamannen.

§ 8. Brandmesteren eller i hans sted varamannen blir å lønne med kr. 5,00 pr. dag, som han må opholde sig på brandstedet i anledning av skogbrand. Samme godtgjørelse skal også betales til slukningsmannskapet for fuldt dagsarbeide. De hermed forbundne utgifter betales forskudsvis av herredskassen efter anvisning av ordføreren, mot refusjon, efter utligning på herredets samlede skogareal efter et av herredsstyret for hver enkelt eiendom på forhånd fastsatt forholdstall. Eienommer under 50 mål skog fritas for å delta i utgiftene.

§ 9. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff.

§ 10. Disse regler trer i kraft den 15 mars 1919.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.